

✧ Texty na tento týden – Sk 4:8–12; Sk 1:11; Mt 25:1–13; Žd 9:11.12; Ex 20:8–11; 1K 15:51–54

✧ Základní verš

„V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni.“ (Sk 4:12)

V roce 1888 adventisté sedmého dne zapáleně diskutovali o výkladu některých biblických textů. Kazatelé a vedoucí církve debatovali o identitě deseti rohů z proctví u Daniela 7 a o zákoně v Galatským 3,24. Tehdy si jen málokdo uvědomoval, že vzájemně nepřátelské postoje kazí jejich společenství a přátelství, a tak ničí jednotu a poslání církve.

Ellen G. Whiteová tento stav velmi silně odsuzovala a všechny zúčastněné povzbuzovala, aby velmi pečlivě zkoumali svůj vztah k Ježíši a to, jak by se jejich láska k Ježíši měla projevit v jejich chování – a to především tehdy, když s někým nesouhlasí. Řekla také, že bychom neměli očekávat, že všichni budou mít naprosto stejný pohled na výklad každého biblického textu.

Zdůraznila však i to, že bychom měli usilovat o jednotu ve všech základních adventních věroučných bodech (CW 28–32). Tento týden se budeme věnovat některým důležitým biblickým pravdám, které z nás dělají adventisty a které formují naši jednotu ve víře.

✧ Týden ve zkratce:

- Spasení v Ježíši
- Druhý příchod Ježíše Krista
- Ježíšova služba v nebeské svatyni
- Sobota
- Smrt a vzkříšení
- Podněty k zamyšlení

NE 18. listopadu – Spasení v Ježíši

1J 4:9.10 „⁹V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze něho měli život. ¹⁰V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako obět' smíření za naše hříchy.“

Sk 4:8-12 „⁸Tu Petr, naplněn Duchem svatým, k nim promluvil: „Vůdcové lidu a starší, ⁹když nás dnes vyšetřujete pro dobrodiní, které jsme prokázali nemocnému člověku, a ptáte se, kdo ho uzdravil, ¹⁰věřte vy všichni i celý izraelský národ: Stalo se to ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, kterého vy jste ukřižovali, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých. Mocí jeho jména stojí tento člověk před vámi zdráv. ¹¹Ježíš je ten kámen, který jste vy stavitelé odmítli, ale on se stal kamenem úhelným. ¹²V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni.““

Sk 10:43 „Jemu všichni proroci vydávají svědectví, že pro jeho jméno budou odpuštěny hříchy každému, kdo v něho věří.“

2K 5:19 „Nebot' v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření.“

Ř 3:24.25 „²⁴Jsou ospravedlnováni zadarmo jeho milostí vykoupením v Kristu Ježíši. ²⁵Jeho ustanovil Bůh, aby svou vlastní smrtí se stal smírnou obětí pro ty, kdo věří. Tak prokázal, že byl spravedlivý, když již dříve trpělivě promíjel hříchy.“

1J 2:2 „On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejenom za naše, ale za hříchy celého světa.“

1Pt 2:21-24 „²¹K tomu jste přece byli povoláni; vždyť i Kristus trpěl za vás a zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho šlépějích. ²²On, hříchu neučinil a v jeho ústech nebyla nalezena lest'. ²³Když mu spílali, neodplácel spíláním; když trpěl, nehrozil, ale vkládal vše do rukou toho, jenž soudí spravedlivě. ²⁴On, na svém těle vzal naše hříchy' na kříž, abychom zemřeli hříchům a byli živi spravedlností.“

Zj 14:6-12 „⁶Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu.“

⁷Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemí, moře i prameny vod.“ ⁸Za ním letěl druhý anděl a volal: „Padl, padl veliký Babylon, který opojil všechny národy svým smilstvím a dal jim pít z poháru hněvu.“ ⁹Za nimi letěl třetí anděl a volal mocným hlasem: „Kdo kleká před šelmou a před její sochou, kdo přijímá její cejch na čelo či na ruku, ¹⁰bude pít víno Božího rozhorlení, které Bůh nalévá neředěné do číše svého hněvu; a bude mučen ohněm a sírou před svatými anděly a před Beránkem. ¹¹A jeho muka neuhasnou na věky věků a dnem ani nocí nedojde pokoje ten, kdo kleká před šelmou a jejím obrazem a nechal si vtisknout její jméno. ¹²Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží přikázání a věrnost Ježíši.“

PO 19. listopadu – Druhý příchod Ježíše Krista

Mt 24:26.27 „²⁶Když vám řeknou: „Hle, je na poušti,“ nevycházejte! „Hle, v tajných úkrytech,“ nevěřte tomu! ²⁷Neboť jako blesk ozáří oblohu od východu až na západ, takový bude příchod Syna člověka.“

Tt 2:13 „A očekávali blažené splnění naděje a příchod slávy velikého Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista.“

Sk 1:11 „A řekli: „Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet.““

Zj 1:7 „Hle, přichází v oblacích! Uzdí ho každé oko, i ti, kdo ho probodli, a budou kvůli němu nařikat všechna pokolení země. Tak jest, amen.“

1Te 4:13-18 „¹³Nechceme vás, bratří, nechat v nevědomości o údělu těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti, kteří nemají naději. ¹⁴Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše, přivede spolu s ním k životu. ¹⁵Toto vám říkáme podle slova Páně: My živí, kteří se dočkáme příchodu Páně, zesnulé nepředědeme. ¹⁶Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve: ¹⁷potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchváćeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem. ¹⁸Těmito slovy se vzájemně potěšujte.“

Zj 19:11-16 „¹¹A viděl jsem nebesa otevřená, a hle, bílý kůň, a na něm seděl ten, který má jméno Věrný a Pravý, neboť soudí a bojuje spravedlivě. ¹²Jeho oči plamen ohně a na hlavě množství královských korun; jeho jméno je napsáno a nezná je nikdo než on sám. ¹³Má na sobě plášť zbrocený krví a jeho jméno je Slovo Boží. ¹⁴Za ním nebeská vojska na bílých koních, oblečená do bělostného čistého kmentu. ¹⁵Z jeho úst vychází ostrý meč, aby jím pobíjel národy; bude je pást železnou berlou. On bude tlačit lis plný vína trestajícího hněvu Boha všemohoucího. ¹⁶Na plášti a na boku má napsáno jméno: Král králů a Pán pánů.“

Mt 24:36 „O onom dni a hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn; jenom Otec sám.“

Mt 25:1-13 „¹Tehdy bude království nebeské, jako když deset družiček vzalo lampy a vyšlo naproti ženichovi. ²Pět z nich bylo pošetilých a pět rozumných. ³Pošetilé vzaly lampy, ale nevzaly si s sebou olej. ⁴Rozumné si vzaly s lampami i olej v nádobkách. ⁵Když ženich nepřicházel, na všechny přišla ospalost a usnuly. ⁶Uprostřed noci se rozlehl křik: „Ženich je tu, jděte mu naproti!“ ⁷Všechny družičky procitly a dávaly do pořádku své lampy. ⁸Tu řekly ty pošetilé rozumným: „Dejte nám trochu oleje, naše lampy dohasínají!“ ⁹Ale rozumné odpověděly: „Nemůžeme, nedostávalo by se nám ani vám. Jděte raději ke kupcům a kupte si!“ ¹⁰Ale zatímco šly kupovat, přišel ženich, a které byly připraveny, vešly s ním na svatbu; a dveře byly zavřeny. ¹¹Potom přišly i ty ostatní družičky a prosily: „Pane, pane, otevři nám!“ ¹²Ale on odpověděl: „Amen, pravím vám, neznám vás.“ ¹³Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu.“

ÚT 20. listopadu – Ježíšova služba v nebeské svatyni

Žd 9:11.12 „¹¹Ale když přišel Kristus, velekněz, který nám přináší skutečné dobro, neprošel stánkem zhotoveným rukama, to jest patřícím k tomuto světu, nýbrž stánkem větším a dokonalejším. ¹²A nevešel do svatyně s krví kozlů a telat, ale jednou provždy dal svou vlastní krev, a tak nám získal věčné vykoupení.“

Ex 25:8.9.40 „⁸Ať mi udělají svatyni a já budu bydlit uprostřed nich. ⁹Uděláte všechno přesně podle toho, co ti ukazují jako vzor svatého příbytku i vzor všech bohoslužebných předmětů. ... ⁴⁰Hleď, abys všechno udělal podle vzoru, který ti byl ukázán na hoře.“

Žd 8:2 „V nebesích jako služebník pravé svatyně a stánku, který zřídil sám Hospodin, a nikoli člověk.“

Žd 8:6 „Avšak Ježíš dosáhl vznešenější služby, právě tak jako je prostředníkem vyšší smlouvy, založené na lepších zaslíbeních.“

Žd 9:23-28 „²³To, co je jen náznakem nebeských věcí, bylo nutno očistovat takovým způsobem; nebeské věci samy však vyžadují vzácnějších obětí. ²⁴Vždyť Kristus nevešel do svatyně, kterou lidské ruce udělaly jen jako napodobení té pravé, nýbrž vešel do samého nebe, aby se za nás postavil před Boží tvář.“

²⁵Není třeba, aby sám sebe obětoval vždy znovu, jako když velebněz rok co rok s cizí krví vchází do svatyně; ²⁶jinak by musel trpět mnohokrát od založení světa. On se však zjevil jen jednou na konci věků, aby svou obětí sňal hříchy. ²⁷A jako každý člověk jen jednou umírá, a potom bude soud, ²⁸tak i Kristus byl jen jednou obětován, aby na sebe vzal hříchy mnohých; po druhé se zjeví ne už kvůli hříchu, ale ke spáse těch, kdo ho očekávají.“

1J 1:9.10 „Jestliže vyznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti. ¹⁰Ríkáme-li, že jsme nezhřešili, děláme z něho lháře a jeho slovo v nás není.“

1J 2:1.2 „¹Toto vám píšu, děti moje, abyste nezhřešili. Avšak zhřešili-li kdo, máme u Otce přímluvce, Ježíše Krista spravedlivého. ²On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejenom za naše, ale za hříchy celého světa.“

1J 2:1 ČSP „Moje děti, toto vám píši, abyste nezhřešili; a jestliže by někdo zhřešil, máme u Otce Zastávce, Ježíše Krista, toho spravedlivého.“

Žd 7:25.26 „²⁵Proto přináší dokonalé spasení těm, kdo skrze něho přistupují k Bohu; je stále živ a přimlouvá se za ně. ²⁶To je ten velebněz, jakého jsme potřebovali: svatý, nevinný, neposkrvněný, oddělený od hříšníků a vyvýšený nad nebesa.“

Žd 4:16 „Přistupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas.“

ST 21. listopadu – Sobota

Ez 20:12.19.20 „¹²Dal jsem jim také své dny odpočinku, aby byly znamením mezi mnou a jimi, aby věděli, že já, Hospodin, je posvěcuji. ... ¹⁹Já jsem Hospodin, váš Bůh. Řiďte se mými nařízeními, dodržujte mé řády a zachovávejte je. ²⁰Svěťte mé dny odpočinku a budou znamením mezi mnou a vámi, abyste věděli, že já jsem Hospodin, váš Bůh.“

Gn 2:1-3 „¹Tak byla dokončena nebesa i země se všemi svými zástupy. ²Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. ³A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo.“

Ex 20:8-11 „⁸Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. ⁹Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. ¹⁰Ale sedmý den je den odpočínutí Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách. ¹¹V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý.“

Dt 5:12-15 „¹²Dbej na den odpočinku, aby ti byl svatý, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh. ¹³Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. ¹⁴Ale sedmý den je den odpočínutí Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvůj býk a tvůj osel, žádné tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách, aby odpočinul tvůj otrok a tvá otrokyně tak jako ty. ¹⁵Pamatuj, že jsi byl otrokem v egyptské zemi a že tě Hospodin, tvůj Bůh, odtud vyvedl pevnou rukou a vztaženou paží. Proto ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, dodržovat den odpočinku.“

L 4:16 „Přišel do Nazareta, kde vyrostl. Podle svého obyčeje vešel v sobotní den do synagógy a povstal, aby četl z Písma.“

L 13:10-17 „¹⁰V sobotu učil v jedné synagóze. ¹¹Byla tam žena, která byla stížena nemocí už osmnáct let: byla úplně sehnutá a nemohla se vůbec napřímít. ¹²Když ji Ježíš spatřil, zavolal ji a řekl: „Ženo, jsi zproštěna své nemocí“ a vložil na ni ruce; ¹³ona se ihned vzpřímila a vlebila Boha. ¹⁴Avšak představený synagógy, pobouřen tím, že Ježíš uzdravuje v sobotu, řekl zástupu: „Je šest dní, kdy se má pracovat; v těch tedy přicházejte, abyste byli uzdravováni, a ne v den sobotní.“ ¹⁵Na to Pán odpověděl: „Pokrytci! Neodvazuje každý z vás v sobotu vola nebo osla od žlabu a nevede ho napájet? ¹⁶A tato žena, dcera Abrahamova, kterou držel satan spoutanou po osmnáct let, neměla být vysvobozena z těchto pout v den sobotní?“ ¹⁷Těmito slovy byli všichni jeho protivníci zahanbeni, ale celý zástup se radoval nad podivuhodnými činy, které Ježíš konal.“

Sk 13:14.42.44 „¹⁴Přes Perge šli dál do Pisidské Antiochie. Když nastala sobota, vešli do synagógy a posadili se. ... ⁴²Když Pavel a Barnabáš vycházeli ze synagógy, všichni je prosili, aby k nim o tom všem znovu promluvíli příští sobotu. ... ⁴⁴Příští sobotu přišlo skoro celé město slyšet Boží slovo.“

Sk 16:13 „V sobotu jsme vyšli za bránu k řece, protože jsme se domnívali, že tam bude modlitebna; posadili jsme se a mluvili k ženám, které se tam sešly.“

Sk 17:2 „Pavel jako obvykle přišel do jejich shromáždění a po tři soboty k nim mluvil.“

Sk 18:4 „Každou sobotu mluvil v synagóze a snažil se získat židy i pohany.“

Žd 4:9 „Tak má Boží lid pravý sobotní odpočinek teprve před sebou.“

Žd 4:9 ČSP „A tak zůstává sobotní odpočínutí Božámu lidu.“

Mt 11:28-30 „28Pojďte ke mně, všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. ²⁹Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. ³⁰Vždyť mé jho nelačí a břemeno netíží.“

ČT 22. listopadu – Smrt a vzkříšení

1K 15:51-54 „⁵¹Hle, odhalím vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni, ⁵²naráz, v okamžiku, až se naposled ozve polnice. Až zazní, mrtví budou vzkříšeni k nepomíjitelnosti a my živí proměněni. ⁵³Pomíjitelné tělo musí totiž obléci nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost. ⁵⁴A když pomíjitelné obléče nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost, pak se naplní, co je psáno: „Smrt je pohlcena, Bůh zvítězil!““

Gn 2:7 „I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chrpící dech života. Tak se stal člověk živým tvorem.“

1Tm 6:16 „On jediný je nesmrtelný a přebývá v nepřístupném světě; jeho nikdo z lidí neviděl a nemůže uvidět. Jemu patří čest a věčná moc. Amen.“

Jk 4:14 „Vy přece nevíte, co bude zítra! Co je váš život? Jste jako pára, která se na okamžik ukáže a potom zmizí!“

Kaz 9:5.6.10 „⁵Živí totiž vědí, že zemřou, mrtví nevědí zhola nic a nečeká je žádná odměna, jejich památka je zapomenuta. ⁶Jak jejich láska, tak jejich nenávisť i jejich horlení dávno zanikly a nikdy se již nebudou podílet na ničem, co se pod sluncem děje. ... ¹⁰Všechno, co máš vykonat, konej podle svých sil, neboť není díla ani myšlenky ani poznání ani moudrosti v říši mrtvých, kam odejdeš.“

Ž 146:4 „Jeho duch odchází, on se vrací do své země, tím dnem berou za své jeho plány.“

Ž 115:17 „Mrtví nechválí už Hospodina, nikdo z těch, kdo sestupují v říši ticha.“

J 11:11-15 „¹¹To pověděl a dodal: „Náš přítel Lazar usnul. Ale jdu ho probudit.“ ¹²Učedníci mu řekli: „Pane, spí-li, uzdraví se.“ ¹³Ježíš mluvil o jeho smrti, ale oni mysleli, že mluví o pouhém spánku. ¹⁴Tehdy jim Ježíš řekl přímo: „Lazar umřel. ¹⁵A jsem rád, že jsem tam nebyl, kvůli vám, abyste uvěřili. Pojďme k němu!““

Ř 6:23 „Mzdou hříchu je smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu.“

2Tm 1:10 „A nyní zjevil příchodem našeho Spasitele Ježíše Krista. On zlomil moc smrti a zjevil nepomíjějící život v evangeliu.“

J 3:16 „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“

1Te 4:13-18 „¹³Nechceme vás, bratří, nechat v nevědomości o údělu těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti, kteří nemají naději. ¹⁴Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše, přivede spolu s ním k životu. ¹⁵Toto vám říkáme podle slova Páně: My živí, kteří se dočkáme příchodu Páně, zesnulé nepředědeme. ¹⁶Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; ¹⁷potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem. ¹⁸Těmito slovy se vzájemně potěšujte.“

PÁ 23. listopadu – Podněty k zamyšlení

Jako adventisté sedmého dne máme s ostatními společenstvími křesťanů mnoho společných věroučných bodů. Tím nejdůležitějším je samozřejmě víra ve spasení jediné prostřednictvím smířujících a zástupných smrti Ježíše Krista. Spolu s ostatními křesťany věříme, že spravedlnost nezískáváme vlastními skutky, ale prostřednictvím Kristovy spravedlnosti, která nám byla přičtena na základě víry jako nezasloužený dar milosti. „S Kristem bylo naloženo tak, jak jsme si zasloužili my. A to proto, aby s námi mohlo být nakládáno tak, jak si zasloužil on. Byl odsouzen za naše hříchy, na kterých neměl žádný podíl, abychom my mohli být ospravedlněni jeho spravedlností, na které nemáme žádnou zásluhu. Podstoupil smrt, která měla stihnout nás, abychom získali život, který patřil jemu.“ (DA 25; TV 12.13)

Naše věroučné body spolu s našimi činy a životním stylem, které z naší věrouky vyplývají, nás od ostatních křesťanů odlišují. Tak to však má být. Pokud by to bylo jinak, jaký důvod bychom měli jako adventisté ke své existenci? Naše láska k Ježíši a učení, které hlásáme, by měly být tím nejmocnějším poutem, které nás sjednocuje.

Otázky k rozhovoru

1. Jak a proč by nás měla spojovat vděčnost za odpuštění a ospravedlnění, které jsme v Kristu přijali?
2. Miliony lidí s různým etnickým, náboženským, politickým a kulturním pozadím přicházejí do našeho společenství a přijímají stejné věroučné body. Co vám to říká o důležitosti věrouky – nejen v kontextu misie a poselství, ale i pro jednotu církve?
3. Zmínili jsme už, že naše jméno – adventisté sedmého dne – poukazuje na dva důležité body naší věrouky: na sobotu jako sedmý den, na druhý příchod Ježíše Krista. Jedna část poukazuje na stvoření a druhá na vykoupení. Jak spolu tyto dva body učení souvisejí? Jak vystihují podstatu toho, čím jako lidé jsme?

